

AHOJ DĚTI!

Dnešní neděle bude určitě pro některé z vás nezapomenutelným dnem, protože slavnostně přijmete první svaté přijímání. Slavnost s vámi prožijí nejen vaši rodiče, sourozenci a kamarádi, ale také celá farnost. Je to vždy krásné svědectví o tom, že chcete svůj život prožívat s Pánem Ježíšem a přijímat Ho pod způsobou chleba a vína.

O prvním svatém přijímání si povídáme ale také proto, že je jednou ze sedmi svátostí, o nichž bychom si dnes chtěli říci trochu více. Jak už zaznělo, svátostí je sedm. Jsou to svátosti Nového zákona a ustanovil je Kristus. Pokusily byste se vyjmenovat je?

Třeba by nám pomohlo promítnout si lidský život od jeho počátku až ke konci a hned přijdete na to, že první svátostí je křest. Další pak smíření a eucharistie, následuje bířmování, pak svátost manželství, kněžství a poslední je pomazání nemocných.

Stejně tak, jako v životě vše začíná zrozením, má i duchovní život svůj zrod. A je to právě v okamžiku křtu - uvedení do křesťanského života. Křestní milost smývá dědičný hřích a pokřtěný se stává členem církve. My jsme zvyklí na to, že většinou jsou křtěna ještě malá miminka.

Když však povyrostou a stanou se z nich děti, které již dovedou kontrolovat své svědomí, rozlišit dobro a zlo, mohou přijmout další svátost - eucharistii, tedy svaté přijímání. Pochopitelně, že by to nebylo možné, pokud by tomu nepředcházela svátost smíření - svatá zpověď, kde vyznáváme své hříchy a ty jsou nám odpuštěny. Naše duše je pak připravena přijmout Tělo a Krev Páně.

Z dětí pomalu rostou mladí lidé a přichází čas k přijetí další svátosti - bířmování. Mladý člověk přijímá Ducha svatého a jeho dary a tato svátost ho má upevnit v křesťanském životě.

Přijde dospělost a s ní také důležité rozhodnutí, zda člověk vstoupí do manželství, nebo se rozhodne pro kněžství. To jsou další dvě svátosti. Snoubenci se chtějí vzájemně darovat jeden druhému, slibují si lásku, úctu a věrnost na celý život a přijmou svátost manželství. Někdo zase slyší Boží povolání k zasvěcenému životu, rozhodne se dát Pánu Bohu svůj život pro službu bližním a přijme svátost kněžství.

Na sklonku života, když přijde nemoc a stáří nebo hrozí smrt, přijímají lidé ještě poslední svátost - pomazání nemocných. Zvláštní milost pomůže nemocnému a připraví jej na přechod do věčného života.

Vidíme, že tak, jako má lidský život určité důležité etapy, má je také duchovní život. Díky svátostem v něm najdeme zrod, vzrůst, poslání i uzdravování. A ještě důležitou věc, než přejdeme k obrázku. Všechny svátosti jsou důležité, mají svou úlohu, ale přece nad nimi všemi jedna tak trochu vyčnívá a je také nazývána „Svátost svátostí“ - eucharistie. Proto si znovu zdůrazníme, abychom si jí opravdu vážili.

V obrázku je namalováno sedm symbolů, které nám mohou jednotlivé svátosti znázornit. Jsou u nich i jejich názvy, ale ty neodpovídají obrázkům. Váš úkol bude tedy přiřadit správný popis k symbolům. Můžete třeba spojit slovo a obrázek čarou a pak si vše vybarvit.

SEDM SVÁTOSTÍ

(Otazníček)

Pro starší:

Dnes navážeme na to, co jsme si řekli pro menší děti a trochu podrobněji se zaměříme na jednu ze sedmi svátostí. Už možná tušíte, na kterou. Ano, je to biřmování. Důvod je jasný. Zatímco dnes jsme mohli spolu s dětmi slavit jejich první svaté přijímání, za dva týdny společně prožijeme s mladými lidmi jejich biřmování, tedy okamžik, kdy přijmou další svátost.

Ještě než si o ní řekneme více, vrátíme se k jedné důležité události uplynulého týdne. Víme, že jsme ve čtvrtek slavili Nanebevstoupení Páně. Pán Ježíš, ještě než vystoupil k svému Otci, slíbil apoštolům seslání Ducha svatého. Víme také, že po deseti dnech o letnicích k tomu opravdu došlo. My si tuto událost připomeneme první červnovou nedělí, kdy slavíme Svatodušní svátky. Podstata této události se promítá do dnešních dnů právě ve svátosti biřmování, protože jejím účinkem je plné vylití Ducha svatého.

Svátost biřmování spolu se křtem a eucharistií tvoří skupinu svátostí, které uvádějí do křesťanského života. Takže vlastně biřmování zdokonaluje křestní milost. Je svátostí, která dává Ducha svatého, aby nás hlouběji zakořenil do Božího synovství, pevněji spojil s Kristem, zpevnil také náš svazek s církví, abychom dokázali šířit a bránit víru slovem i činem, vyznávali statečně Krista a nestyděli se za kříž.

Biřmování v nás také rozmnožuje dary Ducha svatého - Ducha moudrosti a rozumu, Ducha rady a síly, Ducha poznání a zbožnosti a Ducha Boží bázně. Tato svátost - stejně jako křest - vtiskuje křesťanovi do duše nezrušitelné duchovní znamení, proto se uděluje pouze jedenkrát za život. O biřmování se také mluví jako o „svátosti křesťanské dospělosti“. Nesmí se tím ale myslet dospělost přirozená. Biřmovanec má být ve věku, kdy plně užívá rozum a je připraven vzít na sebe svůj úkol ve společenství církve.

Svátost biřmování uděluje biskup prostřednictvím pomazání posvátným křížem na čelo, spolu s vkládáním ruky a prostřednictvím slov: „Přijmi pečeť daru Ducha svatého“.

Na závěr bych ještě chtěla připojit prosbu, abychom na naše biřmovance nezapomínali v modlitbě.

(podle Katechismu katolické církve)

(EJ)

Z minulého Poutníka:

Na obrázku se po vybarvení měl objevit rytíř na koni s praporem v ruce, kterému u nohou leží drak.